

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ดำเนินการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในสถานประกอบการมาตั้งแต่ ปี 2547 โดยดำเนินการสำรวจเป็นประจำทุกปี สำหรับการสำรวจครั้งนี้เป็นครั้งที่ 13 เพื่อนำเสนอข้อมูลสำหรับประกอบการจัดทำตัวชี้วัด การกำหนดนโยบาย วางแผน และติดตามประเมินผลความก้าวหน้าด้านการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ รวมทั้งเพื่อให้ภาคเอกชน/ผู้ประกอบการนำไปใช้ในการวางแผนตัดสินใจในการลงทุน ขยายกิจการ ตลอดจนทำให้ทราบถึงสถานการณ์การมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย

1.2 แนวคิดหรือข้อกำหนด

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและวางรากฐานประเทศสู่เศรษฐกิจดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้เศรษฐกิจและสังคมมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปกระบวนการผลิต การดำเนินธุรกิจ การค้า การบริการ การศึกษา การสาธารณสุข การบริหารราชการแผ่นดิน รวมทั้งกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมอื่นๆ ส่งผลต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม การจ้างงานที่เพิ่มขึ้น และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้ ข้อมูลที่เกี่ยวกับการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ เพื่อใช้เป็นเข็มทิศนำพาประเทศเข้าสู่เศรษฐกิจดิจิทัลต่อไป

การจัดทำการสำรวจข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสถานประกอบการ พ.ศ. 2559 ได้จัดจำแนกสถานประกอบการตามการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามการจัดประเภทอุตสาหกรรมประเทศไทย ปี 2552 (Thailand Standard Industrial Classification : TSIC-2009) ดังนี้

ประเภทอุตสาหกรรม	หมวดย่อย	กิจกรรม
หมวดใหญ่ C การผลิต (หมวดย่อย 10 – 33)	10 – 33	10111-33200
หมวดใหญ่ E การจัดหา การจัดการ และการบำบัดน้ำเสียของเสีย และสิ่งปฏิกูล (เฉพาะหมวดย่อย 37 – 39)	37 – 39	37000-39000
หมวดใหญ่ F การก่อสร้าง (หมวดย่อย 41 – 43)	41 – 43	41001-43909
หมวดใหญ่ G การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และ จักรยานยนต์ (หมวดย่อย 45 – 47) (ไม่รวม 478 แผงลอย 47999 เรขายสินค้า)	45 – 47	45101-47749, 47911-47991
หมวดใหญ่ H การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า (หมวดย่อย 49, 52) (ไม่รวมกิจกรรม 49321 และ 49322 การขนส่งผู้โดยสารโดยรถยนต์รับจ้าง/แท็กซี่ รถสามล้อเครื่อง และจักรยานยนต์รับจ้าง)	49 และ 52	49201-49310, 49329-49339, 52101-52109, 52291

ประเภทอุตสาหกรรม	หมวดย่อย	กิจกรรม
หมวดใหญ่ I ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (หมวดย่อย 55 – 56) (ไม่รวมกิจกรรม 56102 และ 56103 การบริการแผงลอย, ตลาด และการบริการอาหารแบบเคลื่อนที่ 56303 แผงเครื่องดื่ม 56304 เร่เครื่องดื่ม)	55 – 56	55101-55909 56101-56304
หมวดใหญ่ J ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (หมวดย่อย 58 – 63)	58 – 63	58111-63990
หมวดใหญ่ L อสังหาริมทรัพย์ (หมวดย่อย 68)	68	68101-68202
หมวดใหญ่ M กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค (หมวดย่อย 69 – 74)	69 – 74	69100-74909
หมวดใหญ่ N กิจกรรมการบริหาร และการบริการสนับสนุน (หมวดย่อย 77 – 82)	77 – 82	77101-82990
หมวดใหญ่ Q กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ (หมวดย่อย 86) (เฉพาะกิจกรรม 86101,86102 โรงพยาบาล ไม่รวมคลินิก)	86	86101-86102
หมวดใหญ่ R ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ (หมวดย่อย 90 – 93)	90 – 93	90001-93299
หมวดใหญ่ S กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ (หมวดย่อย 95 – 96)	95 – 96	95110-96309

ในการเสนอผลสำรวจ ได้จัดแบ่งประเภทอุตสาหกรรมออกเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

- ธุรกิจการค้าและธุรกิจทางการบริการ ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภท G, I, L, M, N, R และ S
- การผลิต ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภท C และ E
- การก่อสร้าง ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภท F
- การขนส่งทางบกและสถานที่เก็บสินค้า ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภท H
- โรงพยาบาลเอกชน ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภท Q
- กิจกรรมด้านข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภท J

1.3 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสถานประกอบการ เช่น การมีการใช้ ICT บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้าน ICT ในสถานประกอบการที่มีการจัดตั้งในรูปแบบต่างๆ ความต้องการจ้างบุคลากรด้าน ICT ข้อจำกัดของการใช้ ICT และความต้องการความช่วยเหลือของผู้ประกอบการจากภาครัฐ
- 2) เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการศึกษา วิเคราะห์ จัดทำดัชนีชี้วัดการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในสถานประกอบการ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจนี้ ผู้ใช้ทั้งภาครัฐและผู้ประกอบการสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ดังนี้

ภาครัฐ : เพื่อให้ทราบสถานการณ์การมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในสถานประกอบการ สำหรับนำไปกำหนดนโยบาย วางแผน ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ

การสื่อสาร ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบและมาตรการต่างๆ เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในสถานประกอบการ เช่น

- ให้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมร่วมมือกับกระทรวงอุตสาหกรรม ไปสนับสนุนและผลักดันในเรื่องการผลิตฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และอุปกรณ์ต่างๆ ในราคาที่เป็นธรรม เพื่อให้นำไปใช้อย่างทั่วถึงและตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ
- ให้กระทรวงแรงงานนำไปวางแผนการจัดหางานและส่งเสริมการจ้างงานให้ตรงกับสาขา
- ให้กระทรวงศึกษาธิการนำไปวางแผนการผลิตบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ให้เพียงพอและตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ

ผู้ประกอบการ : ผลจากการส่งเสริมและพัฒนาของภาครัฐ ทำให้สถานประกอบการสามารถลงทุนด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการและการขยายกิจการให้มากขึ้น ซึ่งส่งผลให้มีการลดต้นทุนและเพิ่มรายได้ของสถานประกอบการ